



Број: **СУ-0077-027/013**  
Датум: 23.12.2013.  
адреса: Матије Хуђи 68/9  
22000 Сремска Митровица - Србија  
+38122-624-684; +38164-17-100-46  
<http://www.zp.org.rs>  
<http://zajednicapravda.wordpress.com>  
[zajednica.pravda@gmail.com](mailto:zajednica.pravda@gmail.com)

Заштитник грађана  
Саша Јанковић  
Делиградска 16  
11000 Београд  
011/2068-100 011/2068-182  
e-mail: [zastitnik@zastitnik.rs](mailto:zastitnik@zastitnik.rs)

### МОЛБА ЗА ПРИЈЕМ

Поштовани,

неизабране судије за прекршаје обраћале су Вам се и појдначно након избора судија у 2009. године, због повреде права у поступку избора судија и неделотворних поступака у вези заштите права по овим споровима, као и по доношењу Закључка Владе од 06.07.2010.године о продужењу накнаде плате, судијама и заменицима тужилаца, осим судијама за прекршаје. Такође, обраћали смо Вам се и преко удружења које окупља неизабране судије за прекршаје Заједница Правда. На наш допис од 25.08.2011. године одговорили сте нам дописом број 19-2570/11 од 03.10.2012. године, Дел. бр. 24780 у коме сте изнели Ваше мишљење да прихватате логичност и уверљивост аргументације да је Уставни суд требао сходно члану члану 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл. гл. РС“, бр.101/2010) уступи предмете формиране на основу уставних жалби и жалби Високом савету судства на одлучивање у поступку ревизије, укључујући предмете неизабранх судија за прекршаје јер на њих упућује члан 101. Закона о судијама, односно члан 99. став 2. Закона о судијама. Навели сте да уколико се Управни суд огласи ненадлежним (поново-примедба аутора) да Вас о томе обавестимо. Након што су одлукама Уставног суда одбачене наше уставне жалбе и жалбе којима је наведено да се можемо обратити Управном суду, Управни суд је прихватио надлежност, али не и аргументе који доводе у питање избор судија у 2009. години. Без обзира што смо упућени на Управни суд, сматрамо да судије тог суда немају легитимитет да доносе одлуке о законитости избора коју је спроводило исто тело у истом поступку којим су и они бирани.

Као што смо Вас обавестили у ранијим дописима немамо правно средство као могућност да повратимо статус који смо имали, иако постоје правни следбеници органа и Већа за прекршаје, који су укинута, као и што постоје и правни следбеници укинутих судова и јавних тужилаштава у које су распоређени након поступка ревизије неизабране судије и јавни тужиоци, нити ефикасно правно средсто због повреде права у поступку избора судија.

Пре кратког приказа у погледу судских поступака, дајемо појашњење статуса судија општинских органа и већа за прекршаје, у избору судија и пре 2010. године.

## **ПОЛОЖАЈ И СТАТУС СУДИЈА ЗА ПРЕКРШАЈЕ ДО 01.01.2010. ГОДИНЕ**

Судије које су дужност обављале у општинским органима и Већима за прекршаје **нису били државни службеници, нити постављена лица**. Судије за прекршаје имале су посебан положај који се сада користи да им се умање права по сваком основу. **Чланом 2. Закон о државним службеницима** ("Сл. гласник РС", бр. 79/2005, 81/2005 - испр., 83/2005 - испр., 64/2007, 67/2007 - испр., 116/2008 и 104/2009) одређује се појам државних службеника и намештеника из ког је јасно да **судије органа и Већа за прекршаје, нису државни службеници и намештеници. Уставом Републике Србије** чланом 27. прописано је да **казну која обухвата лишење слободе може изрећи само суд**. Судије за прекршаје су и одступања на снагу Устава до 01.01.2010. године **изрицале казне затвора** сходно тада важећем Закону о прекршајима ("Сл. гласник СРС", бр. 44/89 и "Сл. гласник РС", бр. 21/90, 11/92, 6/93 - одлука УСРС, 20/93, 53/93, 67/93, 28/94, 16/97, 37/97 - одлука УСРС, 36/98, 44/98 и "Сл. лист СРЈ", бр. 62/2001 - одлука СУС и "Сл. гласник РС", бр. 55/2004) - члан 32. истог, а такође су **изрицале и заштитне мере** које обухватају лишење слободе, обавезног лечења алкохоличара и наркомана - члан 48. Закона о прекршајима. Такође Уставом Републике Србије прописано је да „Нико не може без писмене одлуке суда ући у туђи стан или друге просторије против воље њиховог држаоца, нити у њима вршити претрес“ члан 40. Устава. **Одлуку о претресању стана** на основу члана 218. Закона о прекршајима могао је донети судија за прекршаје. **Судије за прекршаје пре и после општег избора обављају исти посао уколико су реизабрани у прекршајни суд или Виши прекршајни суд** за разлику од других кандидата који су изабрани, а нису вршили судијску дужност. У својој одлуци о питању утврђивања уставности одредаба Закона о изменама и допунама Закона о ВСС, Уставни суд је стао на становиште „судије за прекршаје органа за прекршаје обављали су посао чија је природа и врста у тој мери слична пословима који се обављају у оквиру вршења судијске функције, за разлику од других правних послова“. (**одлука Уставног суда IУз-3/2011. од 13.02.2011.год.**) **Услови за избор** судија за прекршаје били су пре општег избора судија исти као и услови за избор судија у судовима опште надлежности или привредним судовима - члан 99. Закона о прекршајима. Судије за прекршаје су **полагале заклетву**: "Заклињем се да ћу се у свом раду **придржавати устава и закона**, да ћу **дужност судије** вршити савесно и непристрасно и да ћу штитити поредак Републике Србије.", - имале су **имунитет** - Судија за прекршаје не може се позвати на одговорност за мишљење и дати глас у вршењу судијске функције. Такође имао је **обавезу чувања угледа судијске функције** (члан 105 и 106. Закона о прекршајима) У обављању судијске функције

судије за прекршаје су дакле независне и самосталне, одговорни су Уставу и закону, а не одређеном органу или функционеру државног административног апарата.

Орагни и Већа за прекршаје су били под надлежношћу **Министарства правде**, а не Министарства за државну управу и локалну самоуправу (члан 86 и 87. Закона о прекршајима). Орагни за прекршаје били су органи **Sui generis, самостални државни органи, исто** као што су по претходно важећем (члан 1.) , и сада важећем Закону о тужилаштвима (члан 2.), **јавна тужилаштва**.

**Органи и Већа за прекршаје били су казнени органи**, а не органи управе. Прекршаји и привредни преступи имају казнену природу. Устав Републике Србије из 2006. године, дефинишући посебна права окривљеног у одредби члана 33, изједначава извршиоце кажњивих дела, тако да "сва права која има окривљени за кривично дело има, сходно закону и у складу са њим, и физичко лице против кога се води поступак за неко друго кажњиво дело". Ne bis in idem као кривично-процесни принцип дефинисан је у члану 4. Законика о кривичном поступку ("Сл. гласник РС", бр. 72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013 и 45/2013). У ставу 1. овог члана, као начело непоновљивости својства окривљеног у истој кривичној ствари, д нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правоснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правоснажно одбијена или је поступак правоснажно обустављен. У прилог наведеном , да су судије у органима и Већа за прекршаје посупале као казнени органи, а не органи управе, у стварима по природи са кривичном конотацијом је и **Пресуда Апелационог суда у Нишу Кж.1.бр3210/10**. Ово следи из става Европског суда за људска права тумачењем појма idem "исто дело", као елемента ne bis in idem, наведено у пресуди **Maresti против Хрватске** од 25. јуна 2009. године, а што важи и за Србију због сличности правног система Србије и Хрватске, као бивших република СФРЈ, јер и Хрватска као и Србија, осим кривичних дела, предвиђа и прекршаје као **кажњива дела**.

## **РАЗРЕШЕЊЕ КАО РАЗЛОГ ПРЕСТАНКА ДУЖНОСТИ, А НЕ УКИДАЊЕ ОРГАНА**

Поступак избора је у случају судија из члана 99. Закона о судијама и тужилаца из члана 130. Закона о јавном тужилаштву, а који нису поново изабрани, представља разрешење истих. Ово из разлога што за разлику од других кандидата, овим кандидатима престаје дужност коју су обављали, а на основу оцене трогодишњег рада. Такође критеријуми за избор/неизбор за ове кандидате за разлику од кандидата који долазе из других структура (који нису били судије/судије за прекршаје), су трогодишњи резултати рада када се јављају на место следбеника и то у мерном периоду 2006-2008, а за **НАПРЕДОВАЊЕ** судија/судија за прекршаје, оцена рада. За кандидате који се први пут бирају, а нису били судије/судије за прекршаје, релевантна је просечна оцена са студија и дужина студирања. Према Одлуци о утврђивању критеријума и мерила за оцену

стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, судије за прекршаје, се налазе у истом положају као и судије судова и 1) према одредбама о условима за избор у прекршајни суд (трогодишњи резултати рада) и 2) у погледу напредовања-члан 11. наведене Одлуке (не постоји појам напредовање уколико се не на сматра да су део истог система) јер након избора судија 2009. године, од 01.јануара 2010. године више не постоје судије за прекршаје, већ само судије прекршајних судова, те је јасно да се ова одредба односила на избор судија који је огласио Високи савет судства у 2009. години, дакле и судије органа и Већа за прекршаје.

Закон о прекршајима који је важио до 1. јануара 2010. године, предвиђа (чл. 109в ст.1 и 2) да судија за прекршаје, у случају разрешења, има исти положај као судије судова Републике Србије.

Уосталом, није потребно никакво посебно промишљање у погледу изналажења разлога престанака дужност судија за прекршаје. Разлог је децидирано прописан чланом 101. Закона о судијама. Наиме разлог престанка је НЕИЗБОР судије из члана 99. став 2. Закона о судијама, а не укидање органа. Да је разлог укидање органа ивећа престала би дужност свима, па и изабраним судијама за прекршаје. Неизбор опет зависи од испуњености услова за избор, и /или постојања бољег кандидата у складу са мерилима и критеријумима, од чега заправо зависи престанак његове дужности и то јесте једини законски разлог који је морао дати ВСС, у складу са чланом 45. и 49. Закона о судијама у одлуци ком је одлучио о престанку дужности судије из члана 99. Закона о судијама.

## **ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ И ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ СУДИЈА НА ПРВИ МАНДАТ**

На подручју Републике Србије након реформе правосуђа установљено је 45 првостепених прекршајних судова. Пре реформе правосуђа било је 162 органа за прекршаје и 11 већа за прекршаје са 789 судија.

Збирно у ова два изборна круга Високи савет судства је у прекршајне судове и Виши прекршајни суд изабрао: 558 судија прекршајних судова из реда судија за прекршаје, умањено за двоје које је предложио на две судијске функције, 49 судија прекршајних судова који пре 01.01.2010.год. нису обављали дужност судија за прекршаје и 9 судија на сталну судијску функцију, што укупно чини 614 судија.

Одлуком о броју судија у судовима („Сл. гласник РС“ бр. 43/2009 и 91/2009), Високи савет судства је одлучио да Виши прекршајни суд има 65 судија, а остали прекршајни судови заједно 550, што укупно чини 615 судија прекршајних судова. Изборима из децембра 2009. год. Високи савет судства није попунио сва судијска места у прекршајним судовима.

Више од 200 судија из члана 99. став 2. Закона о судијама је остало без дужности коју су обављали због непредлагања за избор за судију од стране

Високог савета судства који је властан да примени критеријуме и мерила за избор судија.

Обавестили смо Вас, да нису све судије за прекршаје добиле Одлуку о престанку дужности од 13. јануара 2010. године, чиме су онемогућени у једнакој судској заштити. Први састав Високог савета судства донео је списак, назван Одлука, који садржи 145 имена од којих се једно понавља два пута, позивајући се у преамбули на чланове 101. Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр. 116/08) и члан 13. став 1 алинеја 2. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“, бр. 116/08). Међутим ни овом наведеном „одлуком“ нису обухваћене све судије које су обављале дужност до 01.01.2010. године. Око 50 судија за прекршаје нису добиле никакву одлуку о престанку дужности, нити о престанку радног односа. Ове судије имале су могућност да туже Високи савет судства због „ћутања управе“ и Одлуку Народне скупштине о избору судија на први трогодишњи мандат (како су упућени одлукама Уставног суда о одбачају уставних жалби), а не и одлуку о престанку дужности.

Иако је дужност овим судијама престала по истом основу и са истим разлогом, и исту су обављали до дана ступања новоизабраних на функцију и примали накнаду плате по истом основу и остваривали је у правним следбеницима, као и оне судије које су обухваћене овом одлуком, стављени су у неповољнији положај од оних које је ВСС одлуком обухватио.

Привремени састав, као и садашњи састав ВССа понављају исте разлоге, да Високи савет судства није надлежан да им достави одлуку, већ да је то у надлежности Владе, те да нису обухваћени Одлуком јер им је мандат истекао 27. децембра 2009. године, дакле 2 дана пре одлуке Народне скупштине РС о избору судија на први пробни трогодишњи мандат.

Заједница Правда сматра да је Закон о судијама јасан и да налаже да све затечене судије, па и судије за прекршаје, настављају дужност до дана ступања на функцију новоизабраних, а то је најраније 01.01.2010.год. тако да датум 27.12.2009. није по закону датум који производи дејства у односу на судије из члана 99. став 2. Закона о судијама. **Такође, Високи савет судства је МОРАО да изврши избор судија и да предложи судије на први избор најкасније до 01.12.2009. год. сходно члану 100. став 2. Закона о судијама.** Терет кривице због кршења законских рокова и последица узрокованих кашњењем ВССа не могу сносити неизабране судије. Све изабране и неизабране судије за прекршаје које су предложене од стране Владе Србије за ову дужност 27.12.2001.год. су по гледишту првог састава ВСС судиле незаконито најмање 4 дана. Ово све из разлога јер није само НЕИЗАБРАНИМА истекао мандат 27.12.2009. већ свима предложеним 8 година пре овог датума.

Да је у питању произвољност у изналагању разлога за недостављање одлуке о престанку говори и чињеница да на тзв. збирној одлуци Високог савета судства (број: 06-00-02/2010-01 од 13.01.2010. године) има и кандидата које је Влада Србије предложила 27.01.2001. за судије за прекршаје, нпр судија Већа за

прекршаје у Новом Саду, Окука Немања, судија Јанковић Надежда судија Општинског органа за прекршаје Пожега... Захваљујући чињеници да их је ВСС ставио на тзв. збирну одлуку имају могућност правног средства тужбе на ову одлуку. Устав Србије прокламује ЈЕДНАКОСТ и приликом конкурисања на јавне функције, као и у односу на правни лек, те је ВСС оваквим поступањем грађане које се налазе у идентичној правној ситуацији ставио у неравноправан положај, чиме је извршио дискриминацију према једној групи неизабраних судија.

На овој листи не налазе неизабрани кандидати из реда судија за прекршаје „усред“ мандата. Као пример кандидата којима је „прекинут мандат“, а који се не налазе на тзв. збирној одлуци су Радомировић Снежана из Прибоја, Монај Милица из Јагодине и други. И овакви кандидати су такође од стране ВСС ускраћени за тужбу против ове одлуке пред Управним судом.

Из свега наведеног, Заједница Правда сматра да је потребно да Високи савет судства сваком неизабраном кандидату из реда судија за прекршаје достави појединачну одлуку на разлозима неизбора и поуком о правном леку, а не само кандидатима који се налазе на тзв. збирној одлуци и за које је Управни суд наложио ВСС да им овакву одлуку достави, што је уједно и била препорука Заштитника грађана број 17-32/10 од 03.08.2010.године, по којој Високи савет још увек није поступио. Неизабране судије за прекршаје које немају ову одлуку, за разлику од кандидата који је имају и који могу пред Управним судом да изјаве ДВЕ ТУЖБЕ (против одлуке ВСС од 13. 01.2010. год. и против одлуке НСПС од 29.12.2009.), могу да изјаве САМО - против одлуке о избору судија на први мандат НСПС.

### **(НЕ)ДЕЛОТВОРНО ПРАВНО СРЕДСТВО - СУДСКИ ПОСТУПЦИ**

Судије Управног суда изабране у истом оспореном избору, чији су недостаци потпуно исти као и код неизбора судије за прекршаје, што доказују прве пресуде Управног суда, што овај поступак чини неделотворним и супротним начелу правичног суђења.

1. Тужбе због „ћутања управе“ против ВССа због недоношења образложене одлуке о непредлагању судије за прекршаје, што је за истог одлука о престанку дужности, се одбацују са образложењем да ВСС не доноси коначну одлуку о избору, само одлуку о предлогању што је само фаза у поступку, а не и коначан управни акт.
2. Одлуке о избору судија на први мандат Народне скупштине се одбијају, утврђује се да је избор судија на први мандат био законит и уставан (!?!). У образложењу се наводи да се оно што претходи доношењу те одлуке Народне скупштине-одлука Високог савета судства о предлагању кандидата не оцењује, јер није предмет тог поступка. (па ни као фаза у доношењу исте)

3. У предметима где је тужен акт Високог савета судства (где јесте предмет спора) – Одлука о предлагању од 16. децембра 2009. године, Управни суд доноси се одлуке о одбачају тужбе јер та одлука није коначни акт, већ само фаза у поступку избора.
4. По тужбама судија које имају Одлуку о престанку дужности ВССа од 13. јануара 2010. године Управни суд је исте поништио због формалних недостатака-непостојања образложења и правне поуке, којима је наложено ВССу да у одмах, а најкасније у року од 30 дана од пријема пресуде донесе одлуку којом ће отклонити ове недостатке. Дана 17. септембра 2013. године, (након седам месеци од првих пресуда Управног суда) супротно Закону о управним споровима, Уравни суд је донео првих 35 одлука, идентичних за сваког тужиоца са истим типским произвољним образложењем супротно члану 101. Закона о судијама, без индивидуалних разлога. Ове нове одлуке ВССа о престанку дужности судијама из члана 99. став 2. Закона о судијама донесене су и супротно обавезујућем ставу из тих пресуда да је дужан ВСС да поступи сходно члану 5. Закона о изменама Закона о судијама. Судије које су добиле нове одлуке Високог савета судства поднеле су нове тужбе Управном суду. Дакле, налазе се на почетку судског процеса ради заштите права у спорном избору по протеклу 4 године од оспореног спорног избора, што баш и не представља поштовање принципа суђења у разумном року .

Пресуде Управног суда којима се утврђује да је одлука о избору судија на први мандат законита и уставна је у супротности и са разлозима доношења сета правосудних закона 29. децембра 2010. године којима је предвиђно преиспитивање избора судија, јавних тужилаца и заменика. У образложењу предлога ових закона (којима се омогућава преиспитивање), се наводи “у извештају Европске комисије о напретку Србије за 2010. годину у делу који се односи на правосудни систем, истакнуто је да неки аспекти недавно спроведених реформи изазивају озбиљну забринутост, поступак избора судија и јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца извршен је на нетранспарентан начин, а Високи савет судства и Државно веће тужилаца које је спровело овај поступак радило је у привременом саставу, а што значи да професија није била представљена на одговарајући начин и да је ризик од политичког утицаја био превисок.” Закон није уопште примењен јер поступак преиспитивања није ни започео за ове две групе-бираних на први мандат и на сталну функцију током три године од доношења, да би се крајем новембра 2013. године и брисали ови чланови из Закона о судијама, а пробне судије изабране у спорном избору „преведене“ су силом закона на сталну судијску функцију. У одговору Европске комисије добили смо уверавања да судско преиспитивање за групу неизабраних судија за прекршаје остаје отворено. Претпоставка је да та заштита задовољава

стандарде правичног суђења, а не да постоји само у формалном смислу. Дописом од јуна 2011. године ЕК сматра надлежним Уставни суд.

### **УМАЊЕЊЕ НИВОА ДОСТИГНУТИХ ЉУДСКИХ ПРАВА**

Неизабране судије за прекршаје, дефинитивно немају право на правни лек по престанку дужности коју су обављале, а што је супротно члану 36. Устава, да свако има право на правни лек, као и члану 20. Устава да се не може умањивати ниво достигнутих људских права. Пре ових избора судије за прекршаје којима је престала дужност коју су обављале, имале су право, да у случају разрешења, буду упознате са свим наводима за које се терете и да се изјасне (контрадикторни поступак), а затим и право на одлуку са образложењем и на правни лек, по којем уколико успеју у спору, враћају се на исти положај. Како је сада исти положај заправо положај судија прекршајних судова, (који обавља исти посао-иста надлежност) и правни следбеници су прекршајни судови, јер постоји правни континуитет између органа за прекршаје и прекршајних судова то сада ВСС према судијама за прекршаје који нису изабрани треба да примени исту процедуру, као и за судије и заменике тужилаца након одлука Уставног суда, што је коментарисала и Боса Ненадић, судија Уставног суда на промоцији књиге Реформа правосуђа у Србији 2008-2012, у Медија центру 21.12.2012 године, да Управни суд има за узор већ донете одлуке Уставног суда за судије и заменике тужилаца, те да има олакшан посао и треба да учини исто у односу на неизабране судије за прекршаје. <http://www.mc.rs/mc-web-televizija.1498.html>

Већ из првих одлука Управног суда јасно је да ове судије немају капацитет да доносе одлуке у складу са законом, већ су њихове одлуке засноване на личном интересу да се поступак у ком су и саме изабране не огласи незаконитим. Ове судије су лично заинтересоване да се њихов избор не релативизује, односно поништи. Како би обезбедили све услове које се тичу права на правично суђење судије морају, не само да буду непристрасне, већ и да остављају такав утисак. Судије које су биране на први мандат, а суде у предмету којим се тражи поништај тог избора, су и странке у поступку. Ове судије нису непристрасне и налазе се у сукобу интереса. Управни суд доставља тужбу на одговор свим заинтересованим лицима-изабраним судијама у судовима које подносилац оспорава, док у другом истом таквом предмету где је подносилац конкурисао и за судију Управног суда, в.ф. председник суда по захтеву за искључење тог судије одбија искључење, јер је децембра 2012. године судија изабран на сталну функцију, па није заинтересовано лице.

### **МЕШАЊЕ ДРЖАВЕ**

Док трају поступци пред судовима Србије ради поништаја избора судија на први мандат, Народна скупштина Републике Србије доноси Закон о допуни Закона



о судијама којим им се омогућава сталност судијске функције без испуњења критеријума прописаних Законом о судијама, а противно Уставу Републике Србије, чиме Влада и Скупштина сугеришу да њихов избор на прву функцију такође није споран и није за поништавање, што је грубо мешање извршне и законодавне власти у судску, у моменту док трају судски поступци и представља још једну повреду права на правично суђење. Овоме доприноси и непоступање по члану 6. Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл. гл. РС, бр.101/2010) три године од доношења, да би се коначно чланом 35. Законом о изменама и допунама Закона о судијама (објављен у "Службеном гласнику РС", бр. 101/2013 од 20.11.2013. године, ступио је на снагу 21.11.2013.г), брисао члан 6. наведеног Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл. гл. РС, бр.101/2010 од 29. децембра 2010).

Сматрамо да се држава се не сме мешати у исход судског поступка. Европски суд за људска права је стао на становиште да интервенција законодавног тела, предузета да се одреди исход текућег судског поступка, може представљати кршење начела једнакости страна. У предмету Ван де Хурк против Холандије Суд је утврдио да је овлашћење да се донесе обавезујућа одлука, коју несудска власт не може променити на штету неке од страна, инхерентно самом појму „суда“ и изразу „одлучивање“. Европски суд је такође сматрао да је начело једнакости страна прекршено тамо где је национални законодавни орган донео закон чији је циљ био да се осујети захтев подносиоца представке који је у том тренутку био у поступку пред судом. (Стран Грик Рафинерије и Стратис Андреадис против Грчке, 9. децембар 1994.)

Високи савет судства одбија да достави информације од јавног значаја Зједници Правда од августа 2011. године, а које су настале у његовом раду, по Решењу Повереника за информације од јавног значаја, са наводима да не поседује сопствене записнике, саставне делове истих, да оцене рада судија за прекршаје предствалају службену тајну, да ранг листе да није сачињавао за судије, па тако ни за судије за прекршаје и друге тражене информације. Односно избегава на сваки начин да обелодани информације од значаја при избору судија. Поступак по жалби још увек траје код Повереника за информације од јавног значаја.

Поступањем свих надлежних институција у држави Србији онемогућено је право на правично суђење целој групи учесника спорног избора-неизабраним судијама за прекршаје.

Неизабране судијама за прекршаје прекинут је радни однос супротно Конвенцији МОРа о престанку радног односа на иницијативу послодавца број 158, коју је наша земља ратификовала. Услед тога велики број судија и чланова њихове породице се дужи временски период налазе испод минимума сваке егзистенције, што им онемогућава не само живот достојан живљења, већ и ефикасно вођење свих поступака.

О радним споровима, као и споровима против дискриминације, од којих ниједан није решен правноснажном одлуком у корист судија за прекршаје,

обавестићемо Вас детаљније приликом сусрета, односно по Вашем захтеву. Високи савет судства је 11. 11. 2009. године образовао комисије за распоређивање запослених из судова и органа за прекршаје у судове основане Законом о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 и 104/09) и Законом о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, бр. 116/08 и 104/09), са задатком да распореде запослене у складу са привременим правилницима о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, које је за судове донела министарка правде. Ове комисије нису вршиле распоређивање судија из члана 99. Закона о судијама јер их није сматрао државним службеницима и намештеницима. Такође чланом 70. Закона о радним односима у државним органима ("Сл. гласник РС", бр. 48/91, 66/91, 44/98 - др. закон\*, 49/99 - др. закон\*\*, 34/2001 - др. закон\*\*\*, 39/2002, 49/2005 - одлука УСРС, 79/2005 - др. закон, 81/2005 - испр. др. закона, 83/2005 - испр. др. закона и 23/2013 - одлука УС) предвиђено је исто поступање према судијама, јавним тужиоцима, и постављеним лицима у случају престанка функције и разрешења.

Сматрамо да правни основ за судије за прекршаје приликом решавања статуса не може бити то што их Устав не види (образложење Уставног суда и ВССа да немају право на правни лек из члана 148 Устава, јер нису биле судије) јер су по истом Уставу од 2006. до 01.01.2010.године дана установљавана прекршајних судова вршиле судијску функцију по истом Уставу, па не могу сносити последице у погледу непостојања ефикасних правних лекова јер им статус није био дефинисан. „Одлука о неукључивању неизабраних прекршајних судија у поступак преиспитивања заснива се на чињеници да по старом закону прекршајне судије нису уживале сталност судске функције. Ипак имајући у виду да то решење није било у складу са међународним стандардима поставља се питање да ли оно треба да буде основ решавања овог питања.“Београдски центар за људска права „Људска права у Србији 2011“, издање 2012. године

Молимо за пријем представника Заједнице Правда код Заштитника грађана господина Саше Јанковића, јер сматрамо да не постоји делотворно правно средство за неизабране судије за прекршаје за грубу повреду права у поступку избора за судије 2009. године и да је то последица очигледне намере политичког утицаја на правосуђе.

Председник Заједнице Правда



*СРП*

Сања Рогуља-Вељаноски